

טבול יום פרק שנים עשר זבחים צט.

מסורת הש"ס

(א) תוספ' ונחסי מ"א ה"ב יומא
 יג: רעיש צג. (מו"ק יד): ב"ק
 ק. הוריות יב: ירוש' סנהדרין
 ס"ב ה"א, הוריות פ"ג ה"ג,
 ח' מנענא ב"א, ירוש' תנ"ג ה"ג,
 ה"ג, ג) ניומא ל': פ"ט,
 ד) מנענא כ' פ"ט, (ה) מנענא
 ע"ש תוספ' ס"ח פ"ה ה"ט,
 ז) לעיל טז, (ו) חגיגה כ"א,
 ח) ועי' בתוס' חגיגה כ':
 ומבוארין בדרישה טפ"ה:
 ט) שייך לרף צח: במתני' צ"ק,
 י) לקטנא סב:

שינויי נוסחאות

לֹא וְרָקוּ אֶת הַדָּם
קָטָן פָּסוּל עֲבוּרָה נִדְרָה
 (יחזק' כד: ד') אִם בָּסִי
 נִסְיָא כִּלְחָדִי (א) חֲסִי
 לִדְלִיל וְעוֹד כֵּל זָכֵר
 וּמִהֲבָא נִפְקָא לֵן
 וְיִבֹּל יוֹם אֲרִיזוֹ חוֹלָה:
 וְיִכָּל לִבְרוֹס **כַּעַל**
 הַיָּה מְזִינִין לִפְרִיקָן דְּף
 דְּחִי לִלְחִיָּה לֹא
 יִדְחִי חֲסִיז בִּיה (ויקרא
 כ: יכָּל: שָׁן **אֹרֶל**.
 דְּשִׁים מַלְכִּים: **לְאֹוֹרָה**
 וְיִן הַקֶּדֶר מַלְכִּים: **רַב**
 וְיִתֵּב יוֹם לִחְלוּקָה
 הָאֵל (א) אֲרוֹמִינָה מִזֵּי
 כִּו: רָחֵו לִלְחִיָּה:
 דְּלָה חִו. עֲבוּרָה
 וְיִלְוִי מִקְמִי טוֹמֵאָה
 לִלְחִיָּה הֵלֶכֶן מֵה לִּי
 לְחִיָּה מֵה לִּי כִשְׁאוֹ
 דְּהָא לֵן לֹא קִשְׁמָה בִּיה
 אֵל וְיִפְלִי עֲבוּרָה
 אֹוֶן. דְּכַמִּי בִּיה
 וְיִלְוִי לִלְחִיָּה לֵן יִטְמֵא וְיִן
 חִינֵי דְרָךְ לִלְחִיָּה
 מִחֲלָה אֲזִיזָה מִן
 מַחֲלָה (א) הָא אַחֵר
 מִלֵּל: וְיִטְו חוֹלָה
 לְכַשְׁיִטֶּר מִאֲמִינוּתוֹ.
 וְיִינֵן מִהַחֲסָד אֲוֵמָה לֵן
 לִלְחִיָּה בִּלְחִיָּה מִלֵּי
 בִּלְשׁוֹן לִלְחִיָּה הֵלֶכֶן (א)
 הָיָה מִבְּעַל מוֹס קוֹדֶם
 עֲיִג עֲיִג רָחֵו לִחִטִּיו
 בְּעִינֵי לְרִיזִי אִף לִחִיָּה
 הָיָה דְּכִרְחֵו לִלְחִיָּה
 לִלְחִיָּה מוֹס בִּלָּא
 לִלְחִיָּה הָוֵל: מִו
 כִּי צִיֹּר לִלְחִיָּה לְעִיר.
 שְׁקִירָתוֹ טוֹרִיס
 אִי פִלְגִי מִיִּיָּה לְהֵאִי
 לִחִטִּיו דְּקִרְבֵּן צִיֹּר
 וְיִלְמָא רָחֵו לִלְחִיָּה
 שְׁקִירָתוֹ טוֹמֵאִין לֹא
 אִיזִיזֵי מַלְכִּי דְּקִיִּל כִּכְדָּא
 (יחזק' כד: כ) קִרְבּוֹת צִיֹּר
 כִּבֵּל אִין שְׁטִיל:
 אִין נִיבַע בְּשִׁטְלִין
 וְיִן עֲבוּרָה לֵן עִיזָא
 דְּרִבֵּן עֲבֵלְמָא
 בִּיּוֹם דְּלִחִיָּה
 מִלֵּי דְּכַמִּי
 מִן בְּמִי (דכמ: ד)
 מִן דְּרַחֲמֵי דְּשִׁים
 בְּקִשָּׁה (דמִרְכֵּן לֵי

לֹא אֶחָד זָרַק עֵץ כּוֹן וּכְוֹן
מִקֵּץ לֵן מֵאִשׁ מִזְעֵר לְדִירוֹתָם
פֶּסַח וּבִקְשָׁדִים אוֹכֵל לְדִמְרֵינָן
וְאִין קֵטֵן חוֹלֵק וּמִדְמַעֲשֵׁי לִיה

גמ' מֵנָּה הֵנִי מוֹלִי
יִהְיֶה הַמַּחְמָטָא אוֹתָהּ
יֵאכֹל א' שְׁאִינוּ מַחְמָטָא
וְהָרִי מִשְׁמֵרָה כּוֹלֵה דֹא
לְחִימּוֹ קָאִמְרִינָן הָרִי
וְאוֹכֵל אֵלָּא מֵאִי יֵאכֹל
חֻלְק שְׁאִינוּ רָאוּ לְחִי
מִזְמֵן דְּרָאוּ רָאוּ לְחִי
רַחֲמָנָא רִבִּיָּה כָּל זֶס
מוֹם וְאִימָא כָּל זֶכֶר לֹר
בַּעַל מוֹם ה"ל לְרִבּוּי
יוֹם הוּא לִיָּה לְרִבּוּי
הִשְׁתָּא מִיָּהּ הָא ל
מִכְדִּי מֵאִי יֵאכֹלָהּ
יִחְלַקְנָה מֵאִי יֵאכֹלָהּ
שְׁאִינוּ רָאוּ לְאִכְיָלָהּ
מוֹם וְהוּא טַמָּא מִהוּ
וּרַחֲמָנָא רִבִּיָּה לֹא א' ל
לִי בַּעַל מוֹם אוֹ דִּל
שְׁאִינוּ רָאוּ לְאִכְיָלָהּ
א' כֶּתֶן גְּדוֹל מִקְרִיב אוֹנו
לְאִכּוֹל לְעֵרֵב ש"מ יִר
בַּעִי רַב אוֹשְׁעִיא טַמָּא
שִׁיחְלָקוּ לוֹ מִי אִמְרִינָן
וְהָא נְמִי מַחְמָטָא הוּא
חֻלְק שְׁאִין רָאוּ לֹא
רִבִּינָא ת"ש כֶּתֶן גְּדוֹל
וְאִינוּ חֻלְק לְאִכּוֹל לֵע
בַּעִינָן ש"מ: אוֹנוּ נִגְע
נִגְע וְרִמְיָהּ א' אוֹנוּ וְ
טְבִילָה לְקוֹדֶשׁ א"ר א'
כָּאן בִּשְׁטַבֵּל כָּאן בִּש
הוּי הָא הִרְרָא עֲלֵיהָ א'
הִנָּא אוֹנוֹן שְׁטַבֵּל אִנִּי
הָא ד'אִסָּה דַּעְתִּיהָ
הִיסָּה א' הִדְעָתָא שְׁלֵי
יוֹסְמָאֵי בְּרַבִּי מִתּוֹן א'
צִרְיָן הוּאָה שְׁלֵי
דִּאִסָּה דַּעְתִּיהָ מִטַּמָּא
מִטַּמָּא שְׁרִץ טַמָּא
הֶעֱרַב שְׁרִץ בַּעִי א' ו'
א' רִמְיָה בְּאוֹמֵר א' ו'
וְלֹא נִשְׁמֵרְתִּי מוֹרֵב הַפ
לְפִלְגָא אִין וְהִתְנִיֵּא

נפחמים ב' אלז דברים
 ב"ב שוה ומגיל פ' בנחמ
 הנמלאים בירושלים כדאמר
 מיד דמסמחא תפילוהו מלא

אמר ר"ל דאמר קרא
 יאכלנה כהן המזבח
 אינו אוכל וכללא הוא
 וכן מחמאין ואוכלין ראוי
 לקמן דאינו ראוי לחיטוי
 ה יחלקנה י"א ראוי לחיטוי
 שמי אינו חולק הרי בעל
 חטוי וחולק יבעל מום
 ר בכהנים לרבות בעל
 בות טבול יום מסתברא
 שכן אוכל אדרבה טבול
 דלאורתא מיתחא חוי
 א חוי רב יוסף אמר
 חלקנה לכתוב רחמנא
 ש"מ ראוי לאכילה חולק
 ש"מ חולק י בעי ר"ל בעל
 שיחולק לו כיון דלא חוי
 שגא (6) מה לי טמא מה
 מא ראוי לאכילה חולק
 ינו חולק אמר רבה ת"ש
 ו אינו אוכל ואינו חולק
 ראוי לאכילה בעינן ש"מ
 בקרבנות ציבור מהו
 המחמא א אמר רחמנא
 או דלמא ראוי לאכילה
 כילה אינו חולק אמר
 מקריב אונן ואינו אוכל
 רב ש"מ י"א ראוי לאכילה
 ואינו מקריב כו': אונן
 מחוסר כפורים יצריכן
 מי א"ר יוחנן לא קשיא
 גלא טבל וכי טבל מאי
 גינות דאמר רבא בר רב
 גנות חזרת עליו ל"ק י
 הא דלא אסח דעתיה
 ש ושביעי בעי ד"א ד
 ר יוחנן ה"סח הדעת
 ושביעי לא קשיא הא
 מת הא דאסח דעתיה
 רון טמא מעלייא הוא
 עורן אפילו תרומה נמי
 שמרתי מדבר המטמאני
 וסולנו ומי איכא נטירותא
 עורוהו הסל על ראשו י

(פ. א.) ספין שנמצא ב"ד שחט צה מה
 א חון יורשלים ללא גזרו על ספק כלים
 בצ"ק דפסחים (דף יט:) ובי"ד שחט צה
 מול כרי שיהא לו הערב שמש ולא חשיה
 שמה נעמא בעומאה דרבנן ללא דבי
 הערב שמש ולא חש להטביל עד י"ד
 ועדיין לא הטביל היינו משום דמיון
 דהחקק להטביל צ"ג משום טומאה
 דלוריתא לא חשיה שמה נעמא אחר
 כך בשום טומאה ועוד כשגזרו על ספק
 כלים הנמצאים משום חשש טומאה
 דלוריתא גזרו ולא משום א טומאה
 דרבנן ומיהו יא טומאה דרבנן דבעיא
 דרבנן שמה דלשחטן דפסחים בפרק
 האשה (דף צג.) כל הפורש מן הערלה
 כפורש מן הקבר דבעי הואה שלשי
 ושבועה וכ"ש הערב שמש וההיא דרבי
 ישמעאל כל קמחין בפרק הוצילו לו
 (יומא מ.) שנחזה לינורא דהגמון על
 בגדו (גנורא צג) דערבי ונכנסו אחיו
 וישמשו תחתיו אע"ג דטומאת ערו"ס
 דרבנן דבעי הערב שמש ובי ההיא
 דחומר בקודש (מנהיג דף כג.) דספורות
 שחתכה לחטאת ר' יהושע אומר יטמא
 ויטביל ופריך דחתכה מאן אי דחתכה
 חצר ל"ל טומאה ואי דחתכה ע"ס
 הארץ כהא נעמא רבי יהושע יטמא
 ויטביל משמע דהדיא דטומאת עס
 הארץ בעיא הערב שמש וההיא דכחן
 השורף את הפהע שזיו אחיו הההנים
 טומא ידיהן עליו כדי להטמא ונשמע דבעי
 להטמין א דלדוקס שזיו אומרם
 במעורבי שמש היתה נעשית ובגדי א
 אובלי קודם מדרס להטמא ונשמע דבעי
 הערב שמש א (פ. א.) א"ר חלק בבשר
 שנאמר המקריב את עס השאית
 ואת החלב. ר"מ ל"ג ליה משום
 דבגמ' (לקמן דף קג:) דבינא דר"א
 צ"ש דריש ליה מקרא אחרינא מדכתיב
 האורק את דם השלמים והאי קודם
 דמקריב א אהא להכין שאזי מודה
 בעבודה כדדרשין בחולין בפ' ארוע
 (דף קלג:) דפירש בקומטרס בגמ' א
 לת"ק דלכא שאלו ומיהו י"ל דכולה
 מילתא דרשין מקרא דהמקריב מודא
 הלהלן דרשין כסן שאזי מודה בעבודה
 והמקריב א דרשין שיהא טהור
 בשעת ויקרא ושמה הקדש מרי קרף
 צריכי חד לוקיה וחד לקבלה דהמקריב
 משמע קבלה דמקריב צפ"י (פסלי ג.)
 והקריבו זו קבלת הדס ומיהו מדקאמר
 הכס בחולין ובקומץ רבה (מנחת
 דף יח:) לרבות א הקבלות וההזאות
 משמע דלכתי לא ידעין קבלה:
 ור"ר קבן דאן קרי' אר"י אר"י
 ואובס. ואת' אמאי לא משי

[illegible]

Tél. FR : 01.80.91.6

בעל מוס לבתר דמסין מאי
אובל [א] מאי אמת קרא לאש
אי לתעטי טבול יום ומחוס
דף עד: [ב] מקרא אחרנא דה
אינו חולק א"י [א] אי הוה מ
מון כספרין בסמך: [ב] "ו
און וטמא בקרבנות יצבור
דעיקר קרא אלטריך לריוק
שום דרגיל לאסומי דעמיה לפ
שים מדרבנן דלא צמא הערב
מזה] דלון אסור לאכול קודש
דאמרין ורות אמריי קר ולא
לא לתרומה דקמי ממני ד
[א] סי * קראש אכל לא לתרומה
לפסול קודש ואינה פוסלת פ

2.91 - Tél. ISR : 077.4

ס: מטמא חס. מטומאת חס:
יוסא נמי. ליבעי עיבילא אלמא
לחרומא: ה"ג באומר נשמרתי
ומדבר ח' המטמאני טומאה
לא ליכילת קדשים מדרבנן דלא
באומר (לא) כו נשמרתי מדבר
ז' ולא מיתוקם במסקנא הכי:
מגרפה
בקדשים לח' והא דנקט אונן מ'
ולא מדבר הפוסלי לאיכילת קד'
נשמרתי מדבר הפוסלי מתרו'
חרומא מותר אפילו [בז] כיום
דקאמר דעמא דה לקודש אש'
ל ככר שלשי של תרומה שגופי'
הסב ולא על המגרפה טמאה

66.03.32 - contact@

וְעַתָּה בִּי. הִיטָה הַדַּעַת פּוֹסֵל
לְדֹאֲרִיתָא דְּבִנְיָא הָעֵרֶב שֶׁשֶּׁ
רָמַי מַדְבַּר הַפּוֹסְלִי לְקוֹדֶשׁ אֲבָל
לְבֵנו שִׂיחָא מוֹחֵל לְעֵרֶב אֲבָל לִ
וְאִתְּ מַחֵי נִיחָא אֲוֵתָה טוֹמֵאָה
מֵה וּמִפְרָשׁ ה"ר חַיִּים בְּנוֹן דֹּאכֵי
וְרוּשֵׁי הַמִּי גַבִּי (כְּלִי [לֵבִי] עַל

torah-box.com

טיילה
 גופו מן
ממלא
 מן התנו
מדבר
 לאורית
 בני הע
 הפוסלני
 דאס
 טומא
 לא שמו
 ולא נתן
 לתרומה
 לא לתרו
 ליכא

עין משפט
ור מצודה

ז א מ"י מ"י מהל' מעה"ק
 הלכה ד':
 ב מ"י שם הלכה כ':
 ג מ"י שם ופי' מהל' ב"ח
 המקדש הלכה ו'
 ד מ"י מ"י מהל' מעה"ק
 הלכה ח'
 ה מ"י שם הלכה כג':
 ו מ"י מ"י מהל' מלכות אבות
 העומה הלכה עו':
 ז מ"י פי' שם הלכה ג':
 ח מ"י פי' שם הלכה
 עו':

תורה אור השלם

1. הַבּוֹק הַמִּצֵּא אֶת־
יֹאבֶלֶק בְּמִקְוֵם קִדְשׁ תֹּאבֵל
בְּהֵצֵר אֶחָד מֵעֵד:
וַיִּקְרָא ו, יט
2. כָּל זָכָר בְּכֹהֲנִים יֹאבֵל אֶחָד
קִדְשׁ קִדְשִׁים דָּוָא:
וַיִּקְרָא ו, כב

הנהות הב"ח

(א) גם' לא שנה מה לי בעל
 מום ומה לי בעל מום והוא
 טמא או נלמא: (ב) רש"י ד"ה
 קטן וס' בסופיה וס' כל
 שנה וכל שנה בביתו יאכל
 הס'ד וחל"כ מ"ה חלקה וס'
 חולק הס'ד וחל"כ מ"ה לרבות:
 (ג) ד"ה או נלמא וס' אין חל"כ
 הס'ד וחל"כ מ"ה כאן בשטבל
 ממני דקמי:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מדבר וכו' לקדש אבל
לא לתרום. עדיין יקשה למ"ד
התם בין לקדש בין לתרום:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

תוֹם' (מעמ' הקדום) ד"ה טבול יוס.
והיה דבן השורף את הפרה
טו. ג"כ פי' המשמיות של ר"ש
צמח' פרה לח:

Tél. FR : 01.80.91.6

Torah
diffusion du judaïsme

2.91 - Tél. ISR : 077.4

-Box.com
alisme aux francophones

66.03.32 - contact@

torah-box.com